

Когато имате образа на единъ приятель, вие го тургате на видно място. Нашето сърце прѣставя астралния свѣтъ, умътъ — чисто духовния свѣтъ. Ако вашиятъ умъ може да се повдигне на дадена висота — ето ви духовниятъ свѣтъ. Туй, което става въ мозъка, то е отражение на духовния свѣтъ; всѣка мисълъ е форма въ духовния свѣтъ — разбирамъ, всѣка благородна мисълъ. И мислите се различаватъ по форма и съдѣржание. Когато дойде нѣкоя благородна мисълъ, тя произвежда радостъ и веселие. И когато издигнете ума си и сърцето си къмъ Христа, Той ще ви хване за рѣката и ще ви вѣведе въ Божествената градина; ще ви заведе при извора на Любовъта, да вкусите отъ нея; опитно ще вкусите нѣщата. По-щастливъ моментъ отъ този за васъ нѣма да има. И когато влѣзете, нѣма да кажете: „И мажъ ми да влѣзе“, не; всѣки самъ трѣбва да влѣзе; не трѣбва да се ходатайствува за другъ. У всѣки трѣбва да има дѣлбоко желание самъ да влѣзе. Ако е способенъ, ще му съдѣйствувате да влѣзе и той, но неспособните, недѣгавите трѣбва да стоятъ вънъ, докато се излѣкуватъ. Този свѣтъ е за недѣгавите хора. Ония, които трѣбва да влѣзатъ въ училишето, трѣбва да бѫдатъ чисти: чистота въ мислите и въ желанията е необходима. Сѫщо необходимо е и цѣлно безкористие. По-нататъкъ, самоотричане. То е високата степень; то е да издѣржите изпита. Сега, първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, то е чистота въ мисли и желания и непоколѣбима вѣра, че, каквото е казалъ Господъ, то ще бѫде. Когато туришъ Господа отпрѣдъ на нѣкоя работа, нѣма защо да се питашъ,